

IT SAYS WHAT?!

Think Sheet
for episode on May 22nd, 2020
with Laynie Soloman

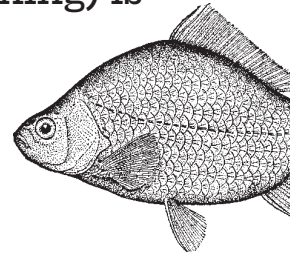
Talmud Bavli Yevamot 96b97-a

אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם יהי רצון
שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז

David said before the Holy One, Blessed be G!d: Master of the Universe, let it be Your will that they will say a matter of halakha in my name in this world [once I have passed].

דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל ת"ח שאומרים
דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר

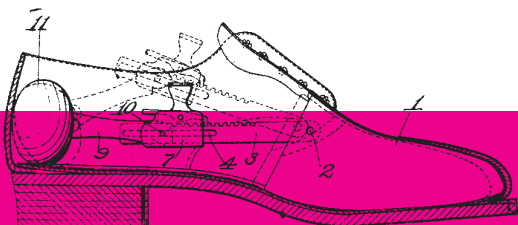
As Rabbi Yochanan said in the name of Rabbi Shimon ben Yochai: Any Torah scholar in whose name a matter of shmua (an oral teaching) is said in this world, his lips mouth the words in the grave.

Rebbe Nachman, Likkutei Moharan: Torah 12

...ותורה שבעלפה הינו שכינתא, כמו שכתוב: מלכות – פה,
ותורה שבעלפה קרינו לה...

And Oral Law is the Divine Presence. As it is written: malkhut (the attribute of Divine Kingship) is peh (mouth), and we call our oral tradition Torah she'be'al peh...

...וּכְשֶׁהָאָדָם לומד בקדושה ובטהרה איזה דין ופסק, שחדש
איזה תנא או צדיק אחר, על־ידי־זה נעשה בחינת נשיקין,
ונשיקין זה בחינת התדבקות רוחא ברוחא, כי הפסק הזה הוא
דבורו של התנא, ודבור הוא החיות, כמו שכתוב (בראשית
ב'ז'): לנפש חיה, ותרגומו: לרוח ממללא;

And when a person learns with holiness and purity some judgement or law that an earlier sage or a tzadik originated, this brings into being the aspect of kisses (neshikin). Neshikin is the binding of spirit with spirit. For this legal decision was spoken by the earlier sage, and speech is life-force, as is written (Genesis 2:7), “[human became] a living soul,” which is translated [by Targum Onkelos] as “a speaking spirit.”

ורוח ממללא, הינו הנפש חיה, היא באה מתורה שבעל־פה,
כמו שכתוב (שם א): תוצא הארץ נפש חיה. נמצא, בשעה
שמחדש התנא איזה חדוש ומדבר זה החדוש, זה הדבור
בעצמו היא בחינת התורה שבעל־פה שחדש, כי משם מוצאה,
כמו שכתוב: תוצא הארץ נפש חיה. נמצא, עכשו כשלומדים
את החדוש הזה, וכשמכניסין הלמוד והחדוש בתוך פה, נמצא
שמדבקין רוח הצדיק שחדש זה החדוש, עם רוח ממללא, הינו
עם הדבור הלומד זה החדוש עכשו, וזאת ההתדבקות רוחא
ברוחא נקרא נשיקין.

And this “speaking spirit,” the “living soul,” this comes from Torah she’be’al peh, as it is written (Genesis 1:24), “Let the earth bring forth a living soul.” Consequently, when the Sage originates some insight and speaks this insight, the speech itself is an aspect of Torah she’be’al peh that the Sage has originated. For that is where he drew it from, as in, “Let the earth bring forth a living soul.” So that now, when one studies this insight and brings the learning and insight into their own mouth, the result is that the spirit of the tzaddik who originated this insight binds itself with the “speaking spirit”—with the words of the one who is now studying the insight. This binding of spirit with spirit is called neshikin.

נִמְצָא, כְּשֶׁלּוֹמְדִין אֵיזָה הֶלְכָה שֶׁחֲדָשׁוּ הַתְּנָאִים, עַל־יְדֵי־זֶה
נִתְדַבֵּק רוּחַ הַתְּנָא עִם רוּחַ הַלּוֹמֵד, וְדוֹמָה כְּאֵלוֹ נוֹשֵׁק אֶת
עֲצָמוֹ עִם הַתְּנָא...

We find then that when a person learns a law/teaching which the Sages instituted, through this the spirit of the Sage binds itself with the spirit of the one studying, and it is as though [the learner] is exchanging a kiss with the Sage...

וְאֶפְלוּ צְדִיקִים שֶׁכָּבַר הֶלְכוֹ לְעוֹלָמָם, וְכִשְׁאָנוּ לוֹמְדִין תּוֹרוֹתֵיהֶן,
עַל־יְדֵי־זֶה נִתְדַבֵּק רוּחָם בְּרוּחֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם
לְבָרְכָה (יבמות צז): שֶׁפְּתוּתֵיהֶם דּוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר, וְזֶה עַל־יְדֵי
בְּחִינַת נְשִׁיקָה:

And even tzadikim who have already passed [to the eternal world], when we learn their teachings, through this their spirit becomes bound with ours, like our Sages, may their memories be blessed, taught (in the Talmud in Yevamot): [any Torah scholar in whose name a matter of shmua (an oral teaching) is said in this world,] his lips mouth the words in the grave. This is the aspect of neshikin (kisses).

